

CAO News 7

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 6, číslo 7

červenec 2004

JAK NA TY
NEJTĚŽŠÍ CESTY..

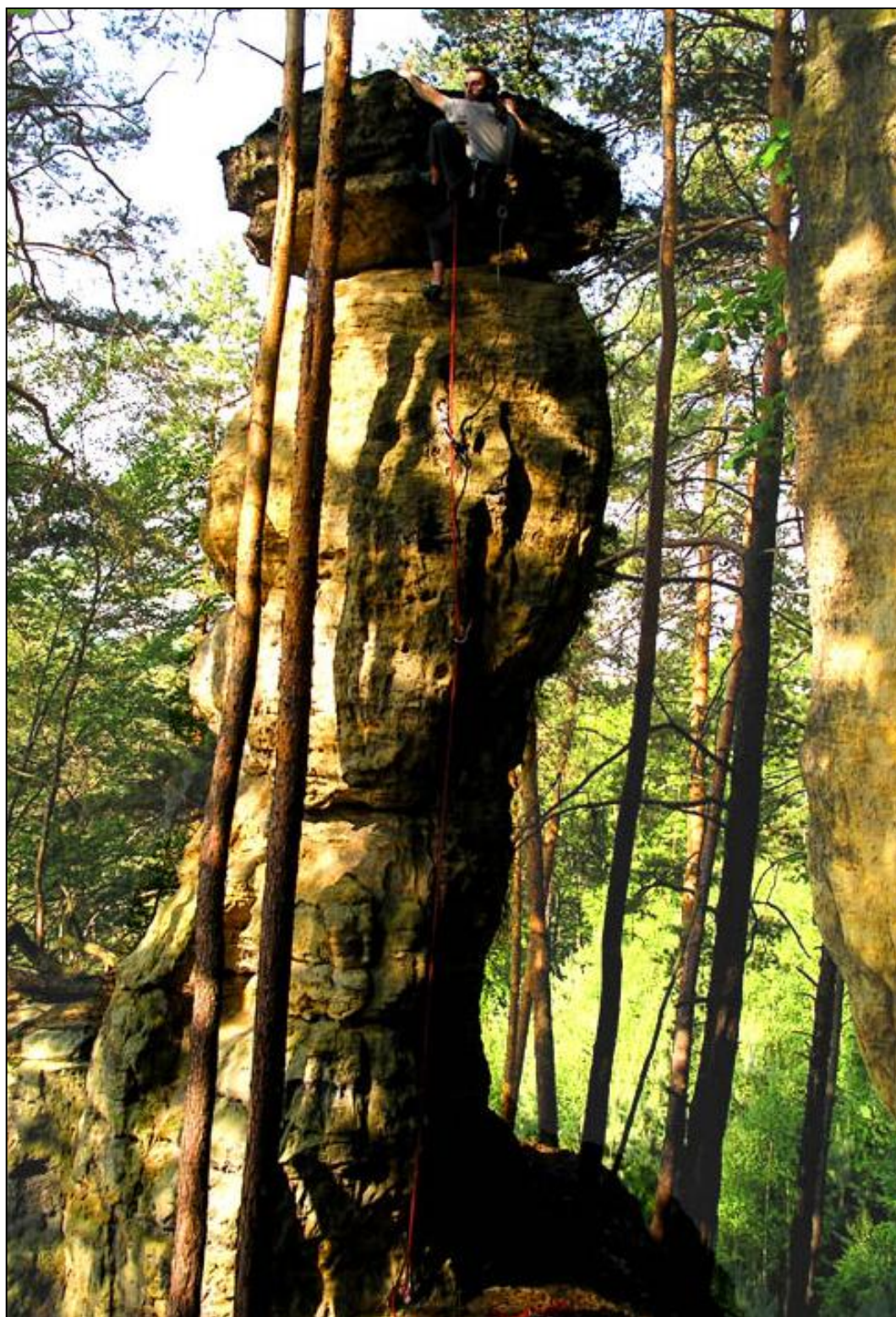
MARTIN
ČERMÁK

„Vylézt něco takového, to je výkon, k tomu se musíš upnout, bivakovat pod skalou, lézt do omrzení. Mezi tím trénovat, být stále ve skalách...

Potom to dokážeš – když tomu obětuješ celý život...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Ohlédnutí za Nepálem, říjen 2003
- ✓ Bivak na Boňni
- ✓ Dvě mravoučné pravdivé příběhy z historie AA
- ✓ Skandinávský Silvestr 2004
- ✓ ALPINIÁDA
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Čeká nás
- ✓ a mnohé další...

Dubské skály, Menhir - Normální cesta VI. Leze Pavel Buky Henke, foto © 2004 Pavel Kýsa Bechyně

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Čer vnová schůzka proběhla podle plánu ve středu 2.6.2004 v restauraci U Krčilů, v Děčíně Letné.

Počasí si nestihlo všimnout, že už je červen, tak jsme byli rádi za sucho a útulno schůzovní místnosti. Byla to předposlední schůzka tady; naposledy se zde sejdem 7. července t.r. a pak se uvidí...

Program červnové schůzky:

- **Výsledky ROCKINGU.** Červ briskně poslal výsledky ROCKINGU v Rájci, Ostrově a Tisé i stav ALPINIADY po dvou soutěžích. ROCKING vyhrál **Pavel Černý** a dobře si vedou i ostatní...
- **Nová schůzovní místnost.** Od července se budeme muset scházet zase v nějakém novém zařízení. Zatím jsou tyto návrhy: U Golema, Na Kocandě, Jamaika a U Švejka. Nejvíce „bodů“ (samostatná místnost, zahrádka, kola, dostupnost, pivo..) získala Jamaika a Kocanda, definitivní rozhodnutí padne příště. Ostatně obě hospody jsou od sebe jen pár metrů.
- **Horolezecké srazy.** **Jarda Uher** získal dobrovolníky na přípravu dřeva pro Zabílkáč, byly doplněny osádky vozů na sraz do Roklice.
- **Skandinávský Silvestr 2004.** Bylo domluveno s Kostřou, že může být u něj (otevře jenom pro nás). Zájemci o lezení před oslavou mají sraz pod Jeptiškou nebo individuálně.
- **Poděkování paní Krčilové.** Jménem celého klubu byl paní Krčilové předán děkovný list za péči, se kterou se o nás na schůzkách starala. Ještě jednou díky!
- **Ostatní.** Výsledovky z různých akcí, pozvánky, nové cesty a novinky v lezeckých oblastech, víkendové lezení atd., atd.. **Ilča Škálková** vyslovila stížnost na nízkou účast členek CAO Děčín a žen vůbec na našich schůzkách. Jo jo...

Krásné letní dny plné pohody a sportovních zážitků!!

Horám zdar!

Ilustrační foto z Labáku © 2004 Zdeněk Vajšharó Vaishar

Ohlédnutí za Nepálem

Říjen 2003

Jindřiška Řeháková
CAO Děčín

Kd y ž můj parťák vymyslel (prý pro mne) trek v Himálajích, nejmála jsem. Přišel totiž i s příslušnými prospekty a deníkem jedné pánské (!) expedice z roku 1999, kde stálo černé na bílém:

„Přechod Rolwaling-Khumbu patří v Nepálu mezi nejobtížnější klasické treky. Vede přes několik ledovců. Na sedlo Tesi Lapcha (5755 m) pětikilometrové převýšení. Ve skutečnosti se nastoupá mnohem více.“

Autor článku poskytoval informační zdroje, vlastní zkušenosti i praktické rady, ale třeba o doporučeném očkování ani ťuk. Vcelku drsoň. Zmiňoval sic tu a tam „Jedinečné zážitky“, ale končil je neutěšeně: Větou o jednom z účastníků, kterýžto po skončení akce vypadal „jak kostlivec“, jelikož zhubnul o 14 kg! A jak se radoval pak ze „záchodu, konečně luxusního“!

Ač jsem se tedy snažila před akcí řádně vykrmit, nedařilo se. Na to jsme balili v atmosféře značně hektické...

Do Nepálu jsme nejeli s žádnou cestovkou. Tyto bývají podstatně dražší. Naše expedice čítala 10 členů, 5 mužů, stejně žen, někteří se znali a většina již v Himálajích byla. Věkový průměr spíše vyšší.

Cesta z Prahy najatým autobusem do Frankfurtu, letadlem pak (s přestupy) nekonečně hodin do hlavního města Káthmandu. Z turbulencí jsem strach neměla, ale nějak mne mrazilo při každém startu, kdy let začínal jímavou modlitbou a slovy Alláh akbar.. (Tenhle svatý málo chránil chudáky v Bangladéši, když jsme ji přelétávali, byly vidět děsivé záplavy.)

Bylo ale již po monzunu, když jsme vyrazili. Na konci září, na měsíc. Ubytování v solidním hotelu Potala, vyhledávaném zvláště horolezci. Tady se kuly plány a vyřizovaly nutné formality.

Dvoustupňové město je atraktivní památka, krásnou módou sáří, chaosem a barvami. Ale také je tu spousta odpadků a žebráků. Ze všeho dohromady oči přecházejí a z cizokrajných vůní až hlava bolí. Byla jsem ráda, když jsme vyrazili na cestu, do hor.

Začínala v nadmořské výšce 1400 m, ve vesnici Dolakha, kde se přebalovala bagáž. Pouze dva chlapi v naší expedici si nesli plnou polní. Ostatní měli na zádech kolem 10 kg a úctyhodný zbytek si rozebrali tři najatí nosiči do svých klasických nůš s popruhy přes čelo.

Z Dolakhy jsme museli sestoupat asi 600 výškových metrů k velké řece Tama Koshi, u níž jsme prvně přespali ve skromné domorodé útulně. V noci jsem měla hrůzu: Zasáhl nás, sic v sezóně poslední, ale zato výživný, monzunový liják. Nepřetržitý hukot vodních přívalů byl příšerný, představovala jsem si, jak nás rozvodněná řeka smete ve tmě do vln a naše cesta skončí dřív než začala... Ale v dalších dnech nám přišlo asi dvakrát a bylo to sotva na pláštěnku.

Skoro tři dny jsme šlapali podél řeky, tu přes visuté mosty, jindy pralesem, či přes jasně zelená rýžová pole. Pot se z nás jen lil. Turisty jsme nepotkali žádné, míjeli nás jen hnědí domorodci, v jejichž chatrčích jsme několikrát přespali. Bylo možné zakoupit si čaj, dalbát (rýže s rozvařenou čočkou) a dokonce i pivo! Vodu jsme brali ze studní a pečlivě desinfikovali.

Nefotila jsem pouze přírodní krásy, jako stromy, kytky a temně modré motýly, ale také bosonohé děti, popelíci se v odpadcích..

První nádherná hora, co se ukázala na obzoru, celá bílá a 7 tisíc metrů vysoká, se jmenovala Gaurishankar. Za následný postup a slasti cesty jsme však museli zaplatit. Zastavili nás příznivci Velkého Maa a za příslušnou bumážku si od každého vymohli 2500 rupií. Nešlo protestovat. Měli tvrdé rysy a chrastili zbraněmi.

Nad osadou Simigaon jsme navštívili první lámaistický klášter, kde nám jeden z Šerpů předvedl hudební produkci na buben a trubku. V dalším dnu jsme šlapali pralesem s rododendrony, bambusem a liánami. Také s pijavicemi. Kdo se od nich neočistil včas, litoval. A komu zalezly do bot, čvachtal ve vlastní krvi.

Prales končí pod Bedingem, největší osadou Rolwalingu. I tady jsme nakoukli do zdobené stupy, kde se právě konal nějaký obřad. Poblíž jsme shodili batohy a převlékali se, zatímco na nás fascinovaně zíral štrúdl dětí.

Mne fascinoval jiný jev: Ze skalní stěny padal vodopád a pohádkově zářil všemi výraznými barvami spektra..

Pak jsme již stoupali jen horskými loukami, kde se volně pásli jaci, a kde jsme překročili hranici 4 tisíc metrů v nejvyšší malé osadě Na. (Po koupeli v potoce si myslím, že jsem dostatečně osvěžena. Když asle zkusím běžet, opravdu to nejde. Výška už byla znát.)

Následující 2 dny byly ve znamení aklimatizačních túr. Ta hlavní byla k největšímu nepálskému jezeru Tsho Rolpa, ve výšce 4530 m, délka 3 km.

10. říjen byl dnem obzvláště lopotným. Šlapali jsme po moréně, v šotolině, s miliónem viklajících se balvanů. Nosiči mezi nimi obtížně hledali cestu a všichni byli notně utahaní. Jedna žena upadla na obličej, vypadalo to na zlomený nos. Stan jsme stavěli za soumraku a ošidili jídlo i pití. Lídr expedice nekompromisně předal vedení jinému členu a nálada klesla na bod mrazu.

Příští den se ale vyjasnilo a pochodovalo se dál, pod obří stěny, které odrazovaly i vyzývaly, a z nichž jednu bylo nutno přelézt. Došlo na lana a úvazky. Skalní prahy byly klasifikace II a místy pěkně exponované. Obdivovala jsem nosiče, jak to

zvládli s těžkými a neforemnými nůsemi. Ale jim, zvyklým na výšku, se dýchalo líp než nám, a přinejmenším ženským pomáhali určitě víc, než měli v popisu práce.

Dál jsme již stanovali pouze na sněhu a šlapali v mačkách. Ve výšce nad 5 tisíc metrů jsme se pohybovali několik dní, ale to už jsme funěli a pokašlávali všichni. K vytčenému cíli, sedlu Tasi Lapcha se stoupalo hodně pomalu. Bylo ale překrásné počasí, bezvětrí a slunce, které zářilo na obloze temně modré do černa.

Nahoře byl každý přivítán jásotem a podáním ruky od těch, kteří tam vystoupali dřív. A vpravo od nás se malebně tyčila šestitisícovka Parchamo.

Asi 200 metrů pod sedlem jsem zastanovala se dvěma dámami. Chlapi zůstali výše, a další den tři z nich na vrchol Parchama úspěšně vylezli. Sledovala jsem jejich pohyb a fotila je, udatné mravenečky, na bílém svahu dobře viditelné. Hrnula jsem se pak do sedla znova, abych jim pogratulovala. Což mne vyšťavilo. Dolů jsem se courala a čas jsme ztratili i slaňováním, u jehož začátku překázela skupina Francouzů..

Ten den jsme nesešli dolů s ostatními, čas pokročil a musela jsem se svým parťákem zastanovat. Došlo nám jídlo a vodu jsem sotva polkla. Ráno bylo nádherně, ale už mi dalo práci i nazout boty. Bylo mi mizerně a dolů jsem šla pomalu, byť bez rance. Krásu hor jsem vnímala už trochu zastřeně, a focení kytiček se mi stalo vděčnou záminkou k odpočinkovým pauzám.

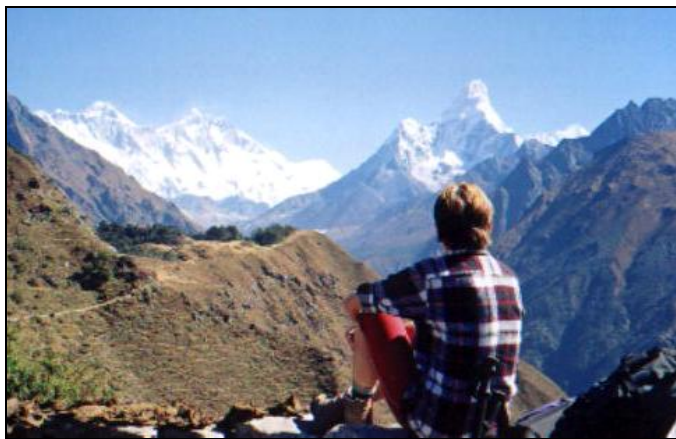

V osadě Tamme jsme se šťastně setkali s ostatními a pak spolu šlapali do Namče Bazar, městečka s modrými střechami. Je vyhledávané nejen horolezci, ale i spoustou turistů, přicházejících sem z údolí, od letiště v Lukle.

V Namče se cesty členů expedice rozdělily. Dva dny jsem skomírala vleže, v hotýlku s názvem Waley View, s pohledem na impozantní sedmitisícovku Thamskerku..

Třetí den jsem obživila a vystoupala se dvěma kamarády asi 400 výškových metrů k vyhlídce – na Everest! Nečekala jsem, že jej budu vidět jak na dlani, současně s báječným panoramatem, kde trůnil dvouvrchol Ama Dablamu. Kochala jsem se a kutáleli se mi slzy..

Fotila jsem přímo nenasytně a do záběru si opatrně vzala i jednu vesničanku. Nebyla ráda, prý jí „kradu duši“. Navíc se zabývala činností o mnoho důležitější, než moje fotografování: Sbírala a pečlivě sušila jačí trus, životně cenné zdejší topivo.

Cesta dolů k letišti Lukla byla již zcela nenáročná a půvabná, podél řeky Dud Kosí. Provoz již hustší. Oběma směry kráčeli Šerpové s jaky obtíženými břemeny a potkávali jsme horolezce, turisty, vodáky..

Přidal se k nám jeden Čecháček, zajímavá figurka, rezavé vousy málem k pasu, kletr jak hrom, pod níž mu kmítaly hubené nožičky. V Nepálu se pohyboval již pár měsíců a tahal sebou tři foťáky!

Že tenhle nadšenec nelitoval svého břemene, že něco zažil, viděl a dokumentoval, jsem si obzvlášť uvědomila tehdy, když nás z ranveje v Lukle zdvihlo nad vrcholky Himálají letadélko „Sita air“: V průzračném vzduchu, tedy s fascinující vyhlídkou nad těmi horami, tiše jsem si labužničila.. A najednou jsem se přistihla, jak nevěřícně kroutím hlavou.

Víte nad čím?

Já si v těch chvílích relaxace a okouzlení vybavila pochybné otázky těch, co se ptají, proč chodíme – a dřeme se – do vysokých kopců..

Zaplat' pánbů, my víme proč..

Fotografie © 2004 Jindřiška Řeháková a archiv autorky

Bivak na Bořni

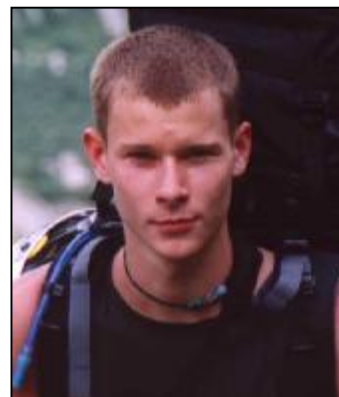
O pocitech BIGWALLISTY...

Jan Horáček Horák

CAO Děčín

To u h a zažít pocit BIGWALLISTY, touha okusit, jaký to je spát ve stěně, mě dohnala k šílenému činu.

Přemluvit Rybišku Pavlu mi nedalo moc práce a tak se o jednom víkendů ocitáme s tahačkem plným věcí, půjčenou závěsnou postelí a s odvahou hrát divadlo pro lidi pod stěnou, na Tygřím žebříku v Jižní stěně Bořně.

Dostat tam tu haldu věcí po celodenním lezení nebyla vůbec sranda a k tomu nás ještě tlačil čas resp. tma. Dolézt k druhému kruhu cesty Zrcadlo bylo dílo okamžiku, stejně jako vytažení většiny potřebných věcí včetně postele. Tím to, ale haslo. V návodu sice píšou, že je postel ready během 20 sekund, ale to nebyl náš případ. Bylo to naše první ostré rozkládání, a tak v rámci úspory času a možná i pod tlakem pohledů očí z tábořiště, spustil jsem šmodrchanici (postel) dolů na polici, kde si s ní Rybiška hravě poradila a já ji pak už rozdělanou vytáhl ten kousek ke kruhu.

Pak už šlo všechno skoro hladce, když pomínu, že se Rybiška nemohla dostat pomocí Gri gri nahoru a že já jsem si nachal do spacáku, protože mě chytla křeč do nohy v nepravý okamžik.

Zalézáme do spacáků a žďáráků a koukáme na tu a tam nějakou hvězdu a na lidi u ohně. Jen jak zavřu oko, otevře se obloha a začne krápat. Nejdřív jen tak, pak víc a pak už hodně. Zavírám si žďárák a nevěnuji tomu víc pozornosti. Věci, co zmoknout nesmějí, jsou v tahačáku, a zbytek holt uschne. Jen s lezením to na druhý den nevypadá slavně, lana budou durch. Je mi trochu zima odspodu, ležíme totiž v louži. Karimatka je jak houba a v posteli je bazének. Odtokové dírky nestíhají. Ale jinak v poho. Občas slyším Rybišku, jak nadává, že má ve spacáku mokro, a tak mezi spánkem a bděním dumám, jak to, když má žďárák.

Ráno mi je vše jasný. Nejenom spacák, ale i vše ostatní má úplně durch. Když má tak někdo žďárák, ale nezavře si ho... Statečně nadává na zimu (3 °C) a neplete se mi při balení. Shazujeme věci dolů a rychle mizíme do tepla auta...

Za tu námahu a zimu to určitě stálo, jen nevím jestli jsem Rybišku neodradil od dalších šílených činů...

PS. Dík patří taky sponzorům, tentokrát Marouškovi. Tak moc dík.

Dvě mravoučné pravdivé příběhy z historie Anonymních Alpinistů

Vyprávění kmetovo.

Jan Autsajd Puš
HO Štrotplaz Radotín

Příběh první

Bylo to dávno, tak dávno. To dvě služebná děvčata jedna druhé povídá: "Ty Karin, co se provětrat." A jak řekla, tak i udělala. Za chvíli již šplhala do příkrého kopce. Dlouhá, předlouhá byla cesta a nebývale strmá.

Dívky hnedle viděly, že cestu podcenily! Co chvíli se uloupl kus sněhu, či kámen a vesele se kutálel dolů. Kdyby dívky byly vzdělané, řekly by, že stěna je nekompaktní! Takhle jen volaly: "Kurda fix! To jsem se lekla..." A hihňání holčin neslo se krajem.

Dlouhá, předlouhá byla cesta. Až o polednách děvčata dorazila na vrchol. Z torny vytáhla "brzdu" a lahvičku kořalky, jak velel místní zvyk. A koukala ta děvčata dolů na ten severní sráz kterým šla, protože to bylo nejkratší, a hned si řekla: "Dóst dobrý." Řekla to německy a dialektem.

Co však dívky rozladilo, že se zdola blížily jakési povykující tlupy turistů. Jedna grupa VHT hulákala italsky, druhá se hnala ze Švýcar! V těch dávných dobách to bylo naprosto neslýchané. Prý tam někde v Chamonix..., ale tady?! "Co když jsou to úchyláci a budou něco chtít," lekaly se dívky. "Co když to nejsou úchyláci a nebudou chtít vůbec nic," lekaly se ještě víc...

Na nic již nečekaly, sedly a už si to drandily po zadku dolů (pro jistotu méně příkrou částí po hřebeni). A tak se stalo, co se státi nemělo! Mladý, puritánsky vedený Kalvín se podíval vzhůru a spatřil dva holé, ženské zadky, an se naň řítí. Zavrával, strhl ostatní a... Byla to tragédie! Muži dopadli mrtví. A do historie dobývání Matterhornu vstoupili nesmrtní.

Děvčata, ani muk, se tichounce vrátila ke svým kravkám. A poučení?

"Dojet" lze i na hezkou holku, na výskyt holek je třeba upozornit výstražnou tabulí, lezec nemá moc koukat kolem.

Příběh druhý

Ženská, to je vždycky problém! Zafilosofuje si i vzdělanec po způsobu domovnic. Třeba ty dlouhé výpravy... někdo řekne, chyt' si kamzičici, ale ty mladý utečou a ty starý, škaředý... darmo mlčet.

Je tomu už půl století, co spolek AA podnikal přechod hřebene. Brali jsme to přes Čomolungmu, Lhotse a pak po hřebínku dál. Baby s námi žádný nejely. Jedna, že je to moc do kopce, další, že má přechod doma a nemusí za ním jezdit.

Naše parta se cestou seznámila s další, v té době asi jedinou skupinou operující v oblasti, družstvem Yetiů a Yetek. Co si budeme zakrývat. Jeden z mladších chlapců navázal velmi úzký vztah s jednou mladou Yeticí. Ať si puritáni říkají, co chtějí, mládí je mládí, cesta byla dlouhá a Yetka krásná. Jemná

dlouhá srst, zádušný pohled, klasicky krásné nohy... a hnedle čtyři!

Ten vztah přinesl i plody. Dva. Dvojvaječné. Chlapci se povedli! Bystrá a na první pohled inteligentní očka a velká mozkovna po tatínkovi, silné, odolné a chlupaté tělo po mamince.

Jednoho synka pojmenovala maminka, druhému dal jméno tatínek. Na oslavu konce monzunových dešťů jej pojmenoval Rein-halt a poslal jej na výchovu k jedné rodině do Jižních Tyrol.

Chlapec rostl a sílil. Dorostl v muže, tedy Muže a často se do své rodné sněžné vlasti vracel. To víte, krev není voda... Ale to je již jiný příběh a bystrý čtenář jistě tuší který.

Hloubavější z vás asi napadne, kam se poděl druhý z dvojčat. Umřel? Zůstal v Tibetu? Ne, správně tušíte. Ano, je to tak! Jsem to já!

Rád bych ještě pro osoby znalé mých rodinných poměrů a mých poměrů vůbec, zřetelně artikuloval, že vyvozovat mé estetické požadavky na ženské končetiny (srstnatost) z dědičného zatížení je pustá, nevědecká spekulace, kterou je třeba jako takovou odmítnout!!

Skandinávský Silvestr 2004

aneb důvod se vždycky nějak najde...

Lukáš Chalupecký

SKAJP Teplice

Protože bez důvodu chodí do knajpy jen alkoholikové a to my přeci (ještě) nejsme, jako vhodná záminka zakalit uprostřed týdne (vlastně na začátku) se nám jevil tradiční Silvestr uprostřed léta. Pořádá CAO DC.

Je pravdou, že odedávna je populárnější oslava zimního slunovratu – protože už pravěký člověk se těšil na prodlužující se den. Oslavovat ten letní vymyslel asi nějaký – někdo kdo má raději zimu (jako roční období). Protože slavit začátek pomalu se krátících dnů, no zavání to masochismem (obzvláště u lezců – pískařů).

Ještě technická (poznámka): Oslava zimního slunovratu se pomalu a jistě proměnila ve všem dobře známé (v posledních letech kouzla zbavené a konzumem zahalené) VÁNOCE přece ;-)) (Pozor!! To není sranda, to je fakt!!)

Takže jak už bylo řečeno (napsáno výše ;-)) každá záminka je dobrá, a tak jsem ještě ukecal kamaráda Pavla Aksamita z našeho oddílu a naplánovali návštěvu. (Tolik práce to nedalo - ho ukecat. Navíc když mu to bylo prezentováno jako pokus o navázání kontaktu a kolaborace dvou HO.)

Samotný průběh oslavy asi netřeba popisovat. Kdo zná hospodu U Kostí, ví své. Opět se nás snažil „utopit“ v pivu (máte půlku půllitru a bum, už je tam nové...). A nějaký dobrák, co objedná „po velkejch“ se taky vždycky najde.

Sešli se i muzikanti, takže zakrátko už se hulákalo o 106..

Při tom všem chlastání a hulákání se ovšem řešili i důležité věci! Padl například konstruktivní návrh na letošní společné „Poslední slanění“ CAO Děčín a LOKO Teplice. Podpořený samozřejmě naší nabídkou místa pořádání – oddílové chaty v Tisé. Předsedům se toto velice zamlouvá (aby ne, když je to z jejich hlavy), ještě uvidíme, co na to členská základna obou oddílů. Ale asi by neměl být problém (nikdo proti – protože by byl vyloučen ;-)

No a potom, když jsme byli v nejlepší, tak s Pavlem koukáme a my tam sedíme sami...

Je to všude stejný. Pěkná akce, co CAO?

Kdo tam nebyl má - jako vždy - smůlu. Já vás přemlouvám nebudu ;-o

Skandinávský Silvestr 2004

Oslava nejdelšího dne a nejkratší noci...

Pavel Aksamit, HO LOKO Teplice; Aleš Bakeš, Dolní Žleb; Tomáš Bardas, Děčín; Jan Bodlák, CAO Děčín; Milan Uhde Cestr, CAO Děčín; Pavel Pavouk Černý, CAO Děčín; Jaroslav Jeremy Dunovský, CAO Děčín; Anna Havlíková, Děčín; František Fany Hochwalder, Dolní Žleb; Libuše Homolová +1, Děčín; Pavel Zip Horník, CAO Děčín; Tomáš Hrabáň & Táňa Hrabáňová, CAO Děčín; Lukáš Chaloupecký, HO LOKO Teplice; Jiří Houba Chára & Lenka Chárová, CAO Děčín; Karel Jarchovský, Děčín; Petr Jícha, CAO Děčín; Jan Jordák, CAO Děčín; Jiří Kost'a Kostolník, Dolní Žleb; Petr Kučera, CAO Děčín; Petr Laštovička & Eliška Laštovičková, Dolní Žleb; Michala Lepková, Děčín; Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín; Luděk Švarc; Jan Švihl Švihnos, CAO Děčín; Jaroslav Uher, HK Děčín; Lucka Urxová, CAO Děčín; Vladka Urxová, Děčín; Roman Vodouch Vodička, CAO Děčín; Petr Zemanec a možná i další...

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – pravý břeh

Katedrála – Rumunská ambasáda VIc

29.5.2004

Petr Waller x Tomáš Dolenský, Kairat Rachmetov, Kamil Bříza
Nástup 3 m vpravo od cesty „Géniové průměrnosti“ stěnou přímo přes 3 K ke 4. K. Traverz doprava do šikmé trhliny a tou na balkón ke 2. K cesty Géniové. Tou na vrchol.

Pavlač - Nečekaný výkon VIIa

18.6.2004

Vladislav Nehasil, I.Náhlík

Vpravo od nástupu cesty „Hledání rovnováhy“ V hranou přímo přes kruh na vrchol.

Labské údolí – levý břeh

Východní roh – Dětský den VIIIb

29.5.2004

Pájka & Péřa

Vpravo od velkého koutu v údolní stěně přes 3 BH ke 2. K cesty Dítě času.

Indiánka – Geronimova stezka VII

5.6.2004

Pájka a Jiřa Umlaufová

Z police na nástupu Staré cesty vpravo koutovou spárou, výše stěnou na šikmou police šikmo doprava do koutu a dál do Siera Madre nebo na Maxičky.

Protěžová věž – Snář VIc

6.6.2004

Pítr's & Fany

V jižní stěně šikmo doprava k 1. K. Přímou ke 2. K cesty Stěna snů a tou do jámy ke 3. levému K. A přímo wandem na vrch.

Ostrov

Ledový kámen – Bauch VI

6.6.2004

Johannes Munde

Vlevo od přílepku převislou stěnkou přes kruh na vrchol.

RAJEC

Kazi (nový masív za Libušinou stěnou) - Soukačka III

21.6.2004

Pavel Bechyně, Pavel Henke

V levé části JZ stěny komínem n.v.

Kazi - Vlhkoměr VII

21.6.2004

Pavel Bechyně, Pavel Henke

Středem JZ stěny přes kruh n.v.

Kazi - Rosnička IV

21.6.2004

Pavel Bechyně, Pavel Henke

Vlevo od cesty „Podivuhodné vrtochy počasí“ šikmo vlevo ubíhající spárou n.v.

Kazi - Podivuhodné vrtochy počasí VIIIb (RP VIIIc)

21.6.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně

JV převislou stěnou přes kruh n.v.

DUBSKÉ SKÁLY

Skály u Nových Osinalic

Cvok - Vrozená vada VI

30.5.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně
Středem náhorní Z stěny n.v.

Cvok - Lehká deprese VIIb (RP VIIIc)

Pavel Henke x Pavel Bechyně

Levou (J) údolní hranou přes kruh n.v.

Skály u Vidimi

Narcis - Okvětní lístek VIIb

30.5.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
JZ údolním vhloubením a vpravo stěnou přes kruh n.v.

Narcis - Snaživec VIIc (RP VIIIb)

30.5.2004 Pavel Henke x Pavel Bechyně

Východní náhorní převislou hranou přes kruh n.v.

Skály u Osinalic

Prabába - Frigidita VI

29.5.2004

Pavel Bechyně x Pavel Henke
Levou údolní hranou a stěnou přes kruh n.v.

Supí věž - Hodokvas VIIb

29.5.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
V hranou a vpravo stěnou přes kruh a přímo pod slaněním n.v.

Kovadlina - Dýchavičné dmychadlo VIIc

29.5.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
Středem údolní SZ stěny přes 3 kruhy n.v.

KUMERSKÉ POHOŘÍ - DĚVÍNSKÉ POLESÍ (Hamr na jezeře)

Přizděná věž - Ježek v kleci VIIc

4.6.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
V pravé části údolní SZ stěny přímo stěnou přes díru do poruchy a traverz vlevo. Stěnou přímo přes kruh n.v.

Palohlavská věž - Omaha beach VIIIb (RP VIIIc)

4.6.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
Od Z hrany přes hodiny stěnou vpravo na hranu a tou přes 2 kruhy n.v.

SKÁLY U ŠEMANOVIC

Zákeřná - Na férovku VIIIb

8.6.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
V stěnou přímo přes díru n.v.

Medvědice - Šest medvědů s cibulkou VII

8.6.2004

Pavel Bechyně x Pavel Henke
Středem údolní V stěny přes dvě díry a stěnou přímo při pravé hraně n.v.

Jetřebická perla - Erupce na slunci VIIb

8.6.2004

Pavel Bechyně x Pavel Henke
Zleva na JZ hranu a podél ní přes 2 kruhy n.v.

Jetřebická perla - Perlorodka VIIIb

9.6.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
Cestou „Ozónová díra“ k 1. K a traverz vpravo. Stěnou přímo ke kruhu. Zprava stěnou přes třetí kruh do zářezu. Traverz vlevo do žlabu a jím n.v.

SKÁLY U TUBOŽE

Německá jehla - Strýček Fido VIIc

9.6.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
Údolní Z stěnou přímo přes 2 kruhy n.v.

PTAČÍ STĚNY

(U názvu objektů jsou čísla, která se shodují čísly na skalách.)

39 Fosforový (M) - Barevné vztahy V

16.6.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Jiří Pražák
Vlevo od cesty „Zalomená spára“ mírně převislou stěnou přes nýt n.v.

38 Smutný (M) - Chechtací pytel VIc

20.6.2004

Pavel Henke (jistil Pavel Bechyně)
V převislou stěnou přímo přes nýt n.v.

38 Smutný (M) - Veselá IV

20.6.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Jiří Pražák
Nástup na S hraně, stěnou přímo přes nýt n.v.

38 Smutný (M) - Sado-masochistická V

16.6.2004

Pavel Henke, Jiří Pražák, Pavel Bechyně
Vpravo od „Pravé údolní cesty“ stěnou přes nýt n.v.

33 Obr (M) - Shreck VI

17.6.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Jiří Pražák
Vlevo od cesty „Údolní trhlina“ stěnou přes 2 nýty n.v.

33 Obr (M) - Hrombuchdup V

17.6.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Jiří Pražák
Vpravo od cesty „Údolní trhlina“ stěnou přes 2 nýty na vrchol.

33 Obr (M) - Obr koloděj VI

17.6.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Jiří Pražák
Vpravo od cesty „Hrombuchdup“ rozporem a dále přes převis a stěnou (2 nýty).

33 Obr (M) - Sojka práskačka V

17.6.2004

Pavel Henke, Jiří Pražák, Pavel Bechyně
V pravé části SZ stěny přímo přes 2 nýty n.v.

32 Krakonošův kyj - Himl, hergot, donevert IV

18.6.2004

Jiří Pražák, Pavel Bechyně, Pavel Henke
V levé části údolní stěny přes nýt n.v.

32 Krakonošův kyj - Trautenberg V

18.6.2004

Pavel Bechyně, Pavel Henke, Jiří Pražák

V pravé části údolní stěny přes nýt n.v.

32 Krakonošův kyj - Hajnýho trefa V

18.6.2004

Pavel Henke, Jiří Pražák, Pavel Bechyně

Nástup u JZ hrany a mírně převislou stěnou přes nýt n.v.

20 Honzova věž - Beton za 500 IV

20.6.2004

Pavel Bechyně, Jiří Pražák, Pavel Henke, Martin Strnad, Dana

Kolomazníková

Údolní stěnou přes 3 nýty n.v.

20 Honzova věž - Hejbavá III

20.6.2004

Pavel Bechyně, Jiří Pražák, Pavel Henke, Martin Strnad, Dana

Kolomazníková

Vlevo od „Jižní cesty“ šikmo vlevo stěnou přes 2 nýty n.v.

14 Nakloněný (M) - Silný kafe VIIb

20.6.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Jiří Pražák

V levé části údolní stěny převislou stěnou přes 2 nýty n.v.

ALPINIÁDA 2004

Výsledky Rockingu v Labských pískovcích

29. - 30.5.2004

Pavel Pavouk Černý vyrovnal 7 let starý rekord Jardy Škvora. Mezi domácí se vklínil Vladislav Rezek z Řeže (v Řeži zvaný Rezek). V soutěžích družstev stále ještě namačkáno.

Někdo sázel na sedmičky a někdo na sóla, byli i podobojí. Sumasumárum se vyplatilo přijet včas a lézt až do konce, už kvůli těm božím výhledům do kraje.

Na břehu ostrovského bazénu pak účastníci glosovali co je čeká a nemine při dalších soutěžích. Ze zvuku cepínů a maček drásajících skálu a představě meluzínového bivaku běhal i v parném předletním odpolední mráz po zádech.

Počasi se na všechny usmívalo a vyhřívalo sluncem; lehký větřík to činil snesitelným a hmyzu létalo ještě málo. Namísto táboráku zahrál Lessyho woheň rock'n'roll a Gambrinus 10 posloužil jako tekutý morál. Personál restaurace "Pod Císařem" byl rychlý a nezkažený.

Celkově nastalo Rozmarné léto včetně ranní koupele.

Účastník	Cest	Body	Maximum	Družstvo
Pavel Černý	10	74	IXb RP	CAO Děčín
Vladislav Rezek	10	45	VIIa RP	HO Řež
David Nehasil	10	43.5	VIIb RP	HO Boletice
Jiří Chára	8	39.5	VIIa OS	CAO Děčín
Milan Šafařík	10	36.5	V RP	CAO Děčín
Ilona Škállová	10	35.66	III S	CAO Děčín
Michal Nehasil	8	32.5	VIIb RP	HO Řež
Miloš Piškítel	5	28	VIIIa RP	ČAK
Jan Šlechta	10	28	III S	ČAK
Karel Příbramský	10	24.33	VIIa TR	HO Řež
Petra Silberová	5	18	VIIIa TR	ČAK
Radka Adamová	5	9.66	VIIa TR	HO Řež
Jiří Kudrnáč	3	9.66	VIIa TR	CAO Děčín
Daniela Krajičková	4	9.5	IV RP	HO Řež

Muži družstva:

1. **CAO** (Černý, Chára, Šafařík) 150 b., 2. **Řež** (Rezek, M. Nehasil, Příbramský) 101.88 b., 3. **ČAK** (Šlechta, Piškítel) 56 b.
4. **Boletice** (D. Nehasil) 43.5 b.

Ženy družstva:

1. **Řež** (Adamová, Krajičková) 19.16 b.
2. **CAO** (Škállová) 35.66,
3. **Č.A.K.** (Silberová) 18 b.

ALPINIÁDA CELKOVĚ po SUMMITRUNU & ROCKINGU

Soutěž družstev velmi vyrovnaná. Silné kluby **CAO**, **Řež** a **Č.A.K.** dělí skutečně pouze jednotky bodů a v cíli může dopadnout vše neočekávaně.

U mužů se na čele pelotonu utvořila trojice nic si nedarujících borců **CAO Jiřího Cháry** a o něco mladšího **Milana Šafaříka** s **Vládou Rezkem** z Řeže.

U žen stíhá vítězka dvou posledních ročníků Daniela zatím suverénní Ilonu.

Pohár zatím nikdo nezískal třikrát (nejblíže Bimboška 2.5 krát). Dvakrát za sebou získali pohár Škvor, Marhan, Honzátka, Bímová a Krajičková.

TABULKA PO DVOU SOUTĚŽÍCH

Pořadí	Přízvisko	Klub	Summit run	Rock.	Celkem
M U Ž I					
1-2	Jiří Chára	CAO	15	13	28
1-2	Milan Šafařík	CAO	16	12	28
3	Vladislav Rezek	Řež	10	15	25
4	Karel Příbramský	Řež	9	8	17
5	Pavel Černý	CAO	-	16	16
6	Jan Šlechta	Č.A.K.	6	9.5	15.5
7-8	Tomáš Beneš	Tomtour	14	-	14
7-8	David Nehasil	Boletice	-	14	14
9	Martin Mach	Řež	13	-	13
10	Josef Kratochvíl	Tomtour	12	-	12
11-12	Michal Nehasil	Řež	-	11	11
11-12	Martin Ťukal	Č.A.K.	11	-	11
13	Miloš Piškítel	Č.A.K.	-	9.5	9.5
14	Jan Čapek	Č.A.K.	8	-	8
15	Jiří Kudrnáč	CAO	-	7	7
16	Václav Holý	Č.A.K.	5	-	5
17	Milan Marhan	Banka	4	-	4
Ž E N Y					
1	Ilona Škállová	CAO	16	16	32
2	Dan. Krajičková	Řež	15	13	28
3	Petra Silberová	Č.A.K.	-	15	15
4-5	Radka Adamová	Řež	-	14	14
4-5	Tereza Šittnerová	Č.A.K.	14	-	14
6	Ester Jánošiová	Č.A.K.	13	-	13

Děčínští koně - CAO Děčín & HO Boletice

Ilona Škállová

David Nehasil

Pavel Černý

Milan Šafařík

Jiří Chára

Jan Červenáček Šlechta, ČAK Praha

STŘÍPKY..

Pavouk vyhrál Rocking 2004

V sobotu 29.5.2004 se do soutěže o Alpínský pohár zapojil **Pavel Pavouk Černý** (na snímku od Hainze Zaka). Přijel na soutěž Rocking a o třídu před ostatními vyhrál.

Rocking je druhá disciplína AP. Leze se deset cest „vylepšeným“ stylem RP. Jakmile nastoupíte do vybrané cesty, není už možnost opakování. Pád, odsednutí, vrácení se na zem nebo, nedej Bože, chycení kruhu, je okamžitě nula bodů.

Já měl tu čest Pavouka při lezení jistit. Bylo na co se koukat. Protože lezl na jistotu cesty hodně hluboko pod svým maximem, jenom se jimi procházel. Málokdo by poznal, kde je nějaké těžší místo a mnohý by podlehl klamu, že to musí být obzvláště lehounká cesta..

Vyběhl dvakrát IXb, dvakrát IXa a zbytek do počtu dal šestkrát VIIIc.

Jiří Houba Chára, CAO Děčín

Odpověď Lukáši Chalupeckému

(Na otázku v článku „Ptačí stěny“ v časopise CAO News 6)

Lukáši, ten rourák jsem zatemoval klackem já. Vrtal jsem díru pro nýt, ale rourák to nevydržel. To samé se stalo i Jirkovi Pražákovi, který vrtal nade mnou.

Tak se rozhodl rourák reklamovat a výrobce mu odpověděl, že se musí při tlučení kladivem rourákem otáčet... Hihhi, opravdu rada nad zlato.

A klackem jsem ho zatemoval proto, aby nevypadl. To je snad jasný, né?!

Pavel Kýsa Bechyně, Beva Praha

Ještě jednou **Lanex**..

S úsměvem jsem si přečetl v minulém čísle CAO News fejeton Lukáše Chalupeckého o lanech LANEX. Úsměv mi ale z tváře brzy zmizel. Nedalo mi to totiž a své lana BADILE jsem změřil. Zelené je o 137 cm delší než červené. Co dodat??

Snad jen to, že by mě zajímalo, kolik lidiček má podobné zkušenosti a jestli jo, tak jestli i s lany jiných výrobců...

Jan Horáček Horák, CAO Děčín

Shit Tube

Snad žádná přednáška o zdolávání velkých kolmých stěn pro laickou veřejnost nemůže skončit jinou otázkou, než-li „jak se to tam dělá?“. Odpověď vidíte na obrázku.

Ano, toto je jeden z nejnovějších modelů „roury na stolici“, anglicky **Shit Tube**. Odborný název je sice Big Wall John, ale málokterá lezecká pomůcka má více líbezných synonym. Kromě asi nejrozšířenějšího Shit Tube jsou to: Pipe Bomb, Backcountry John, Mountain Tube, Tool for Big Wall Stools, Hoop Snake Taquito, atd.

Funkce je nejspíš jasná: když to na člověka přijde, vytáhne igelitový sáček, vyprázdní se, sáček zaváže na uzlík a šup s ním do Shit Tube, která se stěnou vláčí společně s dalšími tahačáky po celou dobu výstupu (a sestupu). Ta na obrázku má několik zlepšováků: vlastní popruhy k zavěšení, odolnou konstrukci a na tenké smyčce víčko na závit (jak uvádí výrobce – již žádná ztracená víčka a šílený puch během výstupu).

Dobám, kdy si to Shit nerušeně svištěl do propasti (nepotkal-li někoho v cestě) již definitivně odzvonilo...

Peklo na zemi RP XIb

Téměř čtyři roky čekala cesta Peklo na zemi (původně Xa) na první RP přelez. Letos v květnu ji v kuse přelezl **Tomáš Tomajda Sobotka** (na snímku od Hainze Zaka).

Obtížnost odhadl na XIb/8b a Peklo na zemi tak patří mezi deset nejtěžších cest v Labáku.

Cesta vede na Růžovou věž na pravém břehu Lábe. Nastupuje se v údolní stěně zprava k 1. kruhu. Pokračuje přes převis ke 2. a 3. kruhu, pak mírně zleva ke 4. kruhu. Přímou přes převis (5. kruh) k 1. kruhu cesty Bílá oblaka. Jejimi autory jsou Václav Šatava a Jan Havel, cestu dodělali 19. září 2000.

Tomajdovi k parádnímu kousku gratulujeme!!

Převoz v Dolním Žlebu

Honza Švihnos (na snímku) nám poslal aktuální informaci o stavu převozu v Dolním Žlebu:

„Ahoj Jiříku, mám pro Tebe (a tím pro celý svět) info o podmínkách provozu převozu: Převoz jezdí za vody 1,7 - 3 m (stav hladiny na Sřekovském zdymadle).“

Maximální hladina 3m platí pro auta. Převozník to ještě nemá v ruce, ale myslí si, že s lidmi by mohl jezdit i do vyšší úrovně. Cena za osobu je 8 Kč a za auto 20 Kč. Jezdí každý den od rána do 20 hod.

Zdař bůh, Švihí“

Dravci z Dubských skal

Pavel Buky Henke & Pavel Kýsa Bechyně (na snímku) pracují usilovně na zvelebování Dubských skal. Skály u Osinalic, Tubože, Nových Osinalic, Vidimi, Šemanovic či Chudolaz, tam všude naleznete stopy jejich činnosti v podobě nových, těžkých a pěkných cest.

Pokud připočteme obrovské množství nejnovějších prvovýstupů z dílny **Luboše Martinka** a **Zdeňka Hubky**, budou Dubské skály v současnosti asi oblastí s nejrychleji se rozšiřujícím počtem cest u nás...

Tihle dravci z Dubských skal by také měli být chráněni zákonem! Jsou nám velmi užiteční!!

Viděli jste Venuši?

„Jsou vzácné úkazy, které můžeme spatřit jednou za několik roků. Třeba zatmění Slunce. Jsou ještě vzácnější úkazy, které nastávají jednou za několik desetiletí. Například déšť meteorů nebo výjimečně jasná kometa. A jsou nebeské úkazy, které nespatří ani jeden člověk, který dnes žije na naší planetě. Jedno takové, super vzácné představení přitom proběhlo v úterý 8. června dopoledne: přechod Venuše přes sluneční kotouč. Jev, který se naposledy uskutečnil v roce 1882, tedy před 122 roky. (Planetárium M. Koperníka v Brně)“

Přechod Venuše přes Slunce nikdo ze žijících lidí nemohl pozorovat. V Děčíně nám skvělé počasí umožnilo pokochat se poutí Venuše přes sluneční kotouč na vlastní oči. Byl to opravdu zvláštní pocit a není divu, že v minulosti se vědci vydávali na riskantní expedice do celého světa, aby vzácný jev spatřili a někdy při nich i umřeli...

Fery Ampér Záběhlík pochválil mlad'ochy

Minulý týden jsem ve skalách potkal lezeckou legendu **Fery Ampéra Záběhlíka**. Svezl jsem ho ze skal do Děčína, jinak by šel pěšky. Prý více jak 30 let nelezl, tak to šel zase zkusit. Koukal na své rozdělané prvovýstupy (dnes už dodělané) a chválil mlad'ochy, kteří mu je dodělali – „Jste dobří. Ale stále je ještě mnoho směrů, které by se daly udělat“.

Ten den vylezl na Skleněný vrch, kde se mu dokonce podařilo zapsat **HORÁM ZDAR 2004**.

Při rozloučení dodal: „Rád půjdu zase, ale lepší by to bylo, kdybych šel s někým. Sám to není ono, lezeš jen ty hrozně lehký cesty. Ahoj, zase někdy“.

Vzal do ruky sportovní tašku s lanama a houpavým krokem kráčel domů...

Vladislav Prcek Nehasil, HO Boletice, 06/2004

Tak tahle NE!!

aneb

Prasárny nás nezajímají..

„Ty prasárny nás nezajímají, tak to neposílejí!! Myslela jsem, že jsi to pochopil. Tak pro ty pomalejší – neposílat!!!“

Tuto roztomilou SMS dostal náš šéfredaktor po vydání minulého čísla CAO News (s lezkyní v podprsence na titulní straně) od jedné manželky horolezce. Né, že by jí snad něco posílal, ale zřejmě OPĚT přistihla svého manžela, jak si někde potají listuje tím obskurním pornočasopisem CNS, a tak tím „nás“ myslí vlastně jeho.

Narychlo svolaný štáb nakonec vybral řešení navržené **Liborem Turbo Svobodou** (návrhy některých našich kamarádek byly i na nás věru **RED HOT CHILI PEPPER**):

Turbovo návrh konečného řešení:

„Ano, prozřeli jsme! Po nekonečných, dobře míněných radách, jsme pochopili, že spoře oděné ženy nepatří k pravému horolezci.. Pochopili jsme podstatu celé věci a vyvodili jsme rázné důsledky. Od tohoto okamžiku budeme zveřejňovat pouze spoře oděné muže... Myslíme, že tím bude celý problém vyřešen jednou pro vždy... A naše kulturní povědomí poroste už pouze směrem k závatným výšinám...
Viva la Revolucione!“

Otázkou zůstává, zabere to?

Nejtěžší cesta na Vrabinci

Falk Heinicke a **Anett Buskies** z CC „Monolith 83“ se postarali v neděli 13.6. o výrazně nejtěžší cesty na Vrabinci. Pravda, v tu dobu zde ještě trval zákaz lezení (každoročně od 20.4. do 20.6.), ale ochranáři tento fakt tak tají (i před našimi lezci), že se snad ani nemohou divit.

Ta první se jmenuje **IM SCHWEIßE** RP VIIIc/IXa.

Vede na Hlavní věž přímo hranou přes 4 BH vpravo od cesty Veselý kout. Přepychová cesta!

Další dvě jsou na Střední věž:

FLUGZENGE IM BAUCH RP VIIIc převislou JZ hranou přes 4 BH, a **GEILES TEIL** RP VIIIc vede cestou Farářova netař až k 2. BH a pak již přímo stěnou přes další 2 BH na vrchol.

No, pěkně nám tady soudruzi z NDR zaškodili :o)

A nejtěžší cesta v Ptačích stěnách

Od neděle 20. června se i Ptačí stěny pyšní několika novými těžkými cestami. Přibylo pár šestek, jedna VIb a jedna VIc (jizerskohorská klasifikace = setsakra těžké).

O vůbec nejtěžší se postaral **Pavel Henke** na masivu Smutný. Přelezl asi nejkompaktnější, notně převislou stěnu přes jeden nýt a cestu nazval Chechtací pytel. O tomto směru se samozřejmě vědělo, jen nebyl nikdo, kdo by se do toho pustil. Je to několik dynamických kroků v převisu za poněkud nezvyklé díry a římsy. Na Ptačí stěny opravdu nádherná cesta. Gratulujeme!

A gratulace i spolulezcům (**Pavel Bechyně, Jiří Pražák**), kteří s Henkem udělali i ty o něco lehčí...

(Na snímku Pavel Henke v Chechtacím pytli. Jistí Pavel Bechyně)

Výměna kruhů v Tisé

Nejprve jsem chtěl napsat něco v tom smyslu, že je sice hezké, že se v Tisé ve skalách objevují nové kruhy (INOX) namísto starých, ale trochu zapochybovat o vhodnosti výběru vyměňovaných (třeba ty na Dóm zezadu vyměnit rozhodně nepotřebovaly nebo ty háky na Malý dóm z boku??!) a potom prohlásit, že je podle mně zvěrstvo nechávat po sobě takovou nedodělanou práci (díry po vyndaných kruhách tam byly dobře půl roku!) a že to je rozhodně 100 x horší než maglajz na skalách a prohlásit, že si ho klidně beru i na sedmičky (pětky), když to uznám za vhodné. A třeba ten slaňák na Dračím masivu? Nebyl vůbec zamazanej (utemovanej jo, to jo, ale stejně tam ještě byla pěkná díra...) a to už pomalu zavání ohrožováním!!

Ale protože vlastně nemám ambice někoho napadat nebo rozdmýchávat vášně (i když se docela dobře bavím, když podobné debaty sleduji), tak jsem se raději sebral a všechny díry, co jsem zatím našel, jsem zamazal...

PS: Jestli jsem nějakou přehlídl, tak mi klidně napište: (lukas@skajp.cz)

SKAJP, **Lukáš Chalupecký**

120 prvovýstupů v Rájci!

Karel Bělina má jen za letošní rok 120 prvovýstupů v Rájci! Také zde doslova a do písmene bydlí. Pod Taubákovu věží si zřídil kemp, který opouští jen velmi nerad.

V sobotu 26.6.2004 ho zde navštívil **Jiří Chára**. Šel po zvuku. Pravidelné rány palice o rourák ho neomylně dovedly na místo činu – Karel právě zatloukal druhý kruh v cestě Klepadlo na polověž Koberec. Spolu ji doleží a ještě jeden prvovýstup přidali i na druhé straně věže...

Skvělý Patrick Berhault

Jak už asi víte, **Patrick Berhault** (47 let) zemřel po pádu na Täschrhornu, (4491m) ve Švýcarsku. Ve středu 28. 4. 2004 Patrick a jeho spolulezec opustili tábor v sedle Mischabel (3851m). Ten den plánovali zdolat 4 vrcholy: Täschrhorn (4.491 m), Dom (4.545 m), Lenzspitze (4.294 m) a Nadelhorn (4.327 m). Jeho tělo bylo nalezeno ve čtvrtek zhruba ve výšce 3800 m. Zřít se asi v 11.20 hod téměř z pod vrcholu (4400m). Bohužel nebyli v tu chvíli navázaní na lano, neboť se kuloár zdál snadný.

Byl to jejich 66tý čtyřtisícový vrchol z 82 v Alpách, které chtěli zdolat za 82 dní.

Patrick Berhault a Philippe Maguin – Alpský Maratón!!!

Všech 82 alpských čtyřtisícovek během 82 dní !!!

Jejich plán vypadal následovně:

1. - 3. března	Ecrins (3 dny)
4. - 7. března	Ecrins/Gran Paradiso (4 dny)
8. - 9. března	Gran Paradiso (2 dny)
10. - 13. března	Grand Paradis/Monte Bianco (4 dny)
14. - 23. března	Mont Blanc (10 dní)
24. - 26. března	Monte Blanc/Valais (3 dny)
27. března - 20. dubna	Valais (25 dní)
21. - 23. dubna	Valais/Oberland (3 dny)
24. dubna - 8. května	Oberland (15 dní)
9. - 18. května	Oberland/Bernina (10 dní)
19. - 21. května	Bernina (3 dny)
Celkem: 82 dní	

Patrick Berhault měl podobně ambiciózních činů na svém kontě už několik. V roce 2003 například přelezl na jeden záťah 16 extrémních zimních výstupů v masivu Mont Blancu nebo na přelomu let 2000-2001 strávil pět měsíců (!) přechodem celého hlavního hřebenu Alp, během něhož vystoupil na všechny hlavní vrcholy těžkými klasickými cestami.

Jeho sen, zdolat všechny alpské čtyřtisícovky během 82 dní, skončil tragédií v lehkém místě, pouhých 16 dní před koncem cesty...

Pozdrav ze Slovinska

„Ahoj lidičky, posílám vám moc pozdravů z hlavního města Slovinska - Ljubljany.

Tak jsme v sobotu vyrazili. Do Slovinska jsme přijeli až večer. Strašně pršelo, a tak jsme navštívili zdejší restauraci a čekali na Uweho kamarády. Přijeli za 3 hodiny. Do jejich chaty

jsme se dostali až v noci a potmě, za velkého deště a bouřky. O to bylo pro nás větší překvapení, když jsme se ráno probudili. Byli jsme v překrásné přírodě, okolo nás 2000 m vysoké vrcholy a za chatou vodopád.

První tři dny jsme chodili do hor. Letos všude leží ještě spousta sněhu, takže jsme podnikali jen trekky. Je tu opravdu nádherná příroda a květiny. Za 4 dny máme přes 200 fotek. Dnes jsme odjeli do jejich bytu v Ljublaně a zítra se podíváme do města a popřeme směr moře.

Mějte se moc krásně a všechny Vás moc zdravím.“

Dáda Švabíková, HO Tisé

Kairat Rachmetov v Labáku

Jméno **Kairata Rachmetova** (41) není u nás neznámé. Bývalý mistr světa v rychlostním lezení Kairat sice pochází z Kazachstánu (z bývalého hlavního města Alma-Aty), ale již několik let je členem mladoboleslavského klubu a je dobře zapsaný i na naší sportovní scéně. V roce 1999 na sebe například upozornil, když v Příhrazích vylezl Smitkovu spáru na Rakev sólo!

Koncem května navštívil Labák a společně s **Petrem Wallerem**, **Tomášem Dolenským** a **Kamillem Břízou** vylezli na Katedrálu prvovýstup Rumunská ambasáda VIIIc.

(Na serveru *DigitalRock* má v rubrice **hobby: CZECH BEER :o)**

Brigáda a promítání v Tisé

Jak bylo inzerováno, tak i realizováno. V sobotu 12.6. proběhla v Tisé brigáda, při které jsme s Pavlem vyměnili kruhy v Diagonále na Kurtovkách a ostatní posbírali ve skalách pytle odpadků. **Účastníkům ještě jednou díky!**

Pak jsme na chatě ladili projekci, když se objevil Tomáš s novou hračkou a svou aktivitou vyprovokoval druhé kolo brigády - takže nakonec přiložili ruku k dílu *skoro* všichni.

No a konečně proběhla, za slušné divácké účasti a zájmu, vlastní projekce. Zvrhlo se to nakonec jako vždy a spát jsem šel.. no už bylo světlo..

Kdo tam nebyl, má smůlu ;-)

Lukáš Chlupecký, SKAJP

Papouš skalní

Při toulkách Horními Sudetami mne zavrčení Daga, věrného to psa, upozornilo na přítomnost podivného živočicha, který se s nečekanou bravurou pohyboval v extrémním lezeckém terénu. Pro věru majestátní rozměry a evidentně po čertech nabroušený zobáček tvora jsem se odvážil pouze udělat foto svým minifotáčkem a raději se vzdálil dál hledat své pěkné, zamešené a lámavé III-...

PS: Papouš se ovšem domnívá, že je to možná PaPuš, nebo JaPuoš z budoucího vtělení...

Jan Autsaid Puš, HO Šutroplaz Radotín

Pozor na nekvalitní borháky!

Pořád mi nebylo jasné, proč někteří (nejmenovaní!) lidé jsou tak zaujatí proti borháčkům (BH) a proč je vytloukají a tak. A třeba jak Karel B. prohlašoval, že některé (BH) vyndal skoro rukou?! Po uplynulém weekendu jsem trochu moudřejší..

Začali jsme (HO Teplice) trochu spolupracovat s Jirkou R. (správce Tisé) a když nám u něj doma dával kruhy na výměnu, ukázal nám taky BH, co vyndal nedávno na Zlaté stěně. Pominu teď tady, odkud (z jaké „nové“ cesty) je vyndal. Už to samo o sobě by stačilo ke zrušení (vzdálenost od sousedních cest, děláno shora...). Horší bylo to, že prý šly opravdu po klepnutí kladivem vyndat rukou!

Pokud se podíváte na fotku, tak je jasné proč:

To tam přece držet nemohlo ani kdyby chtělo! Tenhle vyfocený jsem vyndal já sám. Byl taky na Zlaté stěně. Sice byl v lepidle (ty ostatní v jen cementu), ale i tento, po pár ranách kladivem, vyskočil docela ochotně!

Tak nevím co k tomu dodat.., vlastně vím!

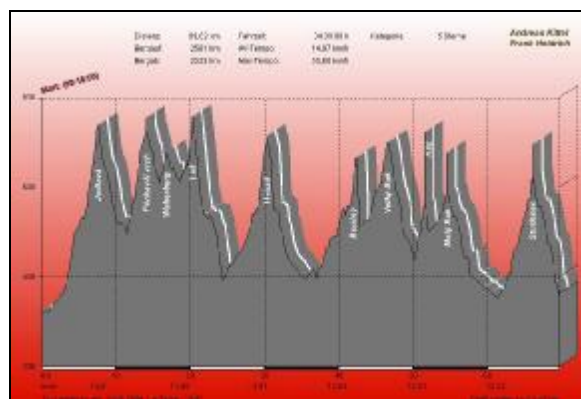
„Autor zmíněné cesty ať se veřejně kaje (chybami se člověk učí) anebo ať raději do Tisé už nikdy, ale opravdu nikdy, nejezdí!!!“

Lukáš Chlupecký, SKAJP

Lužické SEDMISTOVKY

Přes velké plány **Milana Spurného** s **Markem Fatkou**, pokořit loňský traťový rekord 4:34 h od Vládi Myšíka, se jejich letošní čas vyšplhal na vzdálených 4:56. V čase o dvě minuty lepším zvítězili **Karel Hofman** a **Arnošt Haufert** (4:54).

Seznam časů kolem 5-ti hodin přes 10 vrcholů stále více a více houstne, dá se tedy předpokládat, že se tento závod stane pro další ročníky napínavější a zábavnější. Věřím, že na příštím 10. ročníku se současný, již zmiňovaný výkon 4:34 h jistě otřese a nový rekord se dostane pod 4,5 hodiny. Máme již několik ambiciózních šílenců, kteří si nato brousí své zoubky..

Na tomto obrázku vidíte naměřený profil tratě od Německých kamarádů, kteří poctivě nosili výškoměr na každý z navštívených vrcholů. Vypadá to docela bombácky...

Pro tento rok děkuji všem účastníkům a na všechny se opět těším 25.6.2005 na jubilejním 10. ročníku, který se budeme snažit připravit s opravdu vysokým nasazením. Vlášdu Myšíka jistě potěší, že budeme měřit na sekundy.

Biku zdar, Arny

Jetřichovice – Roklice – Labák

aneb

Každoroční srazy horolezců

Sraz horolezců v Jetřichovicích

Sérii tří tradičních severočeských horolezeckých srazů otvírá předposlední víkend v květnu Sraz v Jetřichovicích, pořádaný HK Varnsdorf. O letošním už psal krátkou zprávu v minulém čísle CNs **Pavel Kýsa Bechyně**. Součástí setkání lezců bývá brigáda ve skalách, nechýbí lezení (pokud to jde) a samozřejmě večerní táborák se soudkem piva v bivaku.

Memoriál Karla Blažka v Roklici

Ten letošní byl již XXXI. Pořádá HO Česká Lípa. Proběhl od 4. do 6. června na tábořišti pod Zlým bratrem a byl poznamenán nepříznivým vývojem počasí. Lézt se pořádně dalo jen v pátek. Tento sraz je velice „komorní“, jezdí na něj převážně stále titíž lezci, kteří se zde schází rok co rok. Nádherné údolí, občerstvovací srub, udírna, večer táborák a komáři. Jen obávaná houpačka „kostilam“ tentokrát chyběla.. Ze známých tváří se tu objevili např. **Zdeněk Hubka, Slavomil Krob, Martin Čermák, Karel Bělina, Jaroslav Uher** nebo **Vladimír Svítek**.

Zabílkův sraz horolezců v Labském údolí

Má z těchto srazů nejdelší historii – letos se psal XXXIX ročník! Poslední roky byly poznamenány zvýšeným „zájmem“ ze strany ochranářů. Za těch bezmála 40 let se v bivaku pod Vojtěchem vystřídal opravdu hodně horolezců z různých koutů Čech, Moravy, Slovenska i světa. Ani 200 lezců nebylo výjimkou. Tento rok se konal až 11. – 13. června z důvodu ochrany hnízdicího ptactva. Potkat jste zde mohli například **Václava Širla, Fery Ampér Záběhlíka, Pavla Černého, Míru Cacha, Antonína Maláka** (Švédsko), **Ivoše Nového** (jakby ne, byl jako vždy za barem) nebo ředitele srazu **Jardu Uhra**.

Podzimní lezení na Bořni

Mezi tuto „elitní“ trojici severočeských srazů se pomalu dostává i „Podzimní lezení na Bořni“, horolezecký sraz pořádaný horolezci z CAO Děčín. Letos proběhne XIV. ročník 8. až 10. října 2004, na tábořišti pod Bořní. Takže pokud vám unikly ty letní, přijďte se podívat alespoň na ten podzimní. Nebudete litovat..

HOCYBOJ se jel a nejel..

Protože se tentokrát nenašel nikdo, kdo by se obětoval a zajistil kontroly a občerstvení, závod se oficiálně nekonal. Několika lidem to přišlo líto, a tak si zajeli alespoň kratší trať HOCYBOJE z Liberce na Labskou stráň bez kontrol a občerstvovaček.

Osm účastníků vyjelo v 8 hodin ráno z parkoviště u lanovky na Ještěd. Trať s převýšením téměř 2000 m je odtud dlouhá 80 kilometrů.

Jelo se za pěkného počasí. Někdo to pojal sportovně, někdo tak, aby

dojel. Dojeli všichni..

HOCYBOJ 2004 (Liberce – Labská)

Kučera Petr	5:13	(na snímku)
Uher Jaroslav	5:20	
Jordák Jan	5:20	
Šesták Michal	7:14	
Plachý Jiří	8:05	
Štěpánek Petr	8:05	
Mišťíková Jiřina	10:06	
Klajban Juraj	10:06	

Závěrka v restauraci po dojezdu stála za to!

Jaroslav Uher, HK Děčín

Jethro Tull – byla to krása..

Ve středu 19. května si mnozí z nás splnili další z klukovských snů – živě si vychutnali kapelu **Jethro Tull**. Za komančů věc zholo vyloučenou..

Nebyla to samozřejmě již ta jiskřivá, dravá a nespoutaná síla, jak ji známe ze studiových alb, ale pořád šlo o slušný nářez jethrotullovske klasiky. A spokojenost dávalo publikum náležitě najevo, zejména, pokud se téměř vyprodanou T-Mobile Arénou rozeznely tóny z dnes již zlidovělých nahrávek z alb *Aqualung*, *Stand Up*, *Heavy Horses*, *Benefit*, a dalších.

Spokojeni byli i horolezečtí fandové z CAO Děčín a HO Boletice, z nichž pak nejvíce **Petr Kučera**, fanda z největších..

Jeptiška

Bumerang VIIIb

Lukáš Chalupický popsal sice oslavu Skandinávského Silvestra jen jako nebetyčnou ožiračku, ale to není tak úplně přesné. Součástí oslavy vždy byl i nějaký pěkný výstup, třeba na Falkenstein v Německu. Letos holt S.S. vyšel na pondělí a to se toho tolik stihnout nedá. Přesto si někteří alespoň krátké lezení před vlastní akcí neodpustili. **Pavel Pavouk Černý, Jaroslav Uher, Jan Švihnos** a **Jiří Houba Chára** vylezli krásnou cestu na Jeptišku – Bumerang..

Foto © 2003 Zdeněk Vaishar

Jubilea v měsíci červenci

Jako jediný oslaví tento měsíc kulaté narozeniny náš kamarád, horolezec a fotograf **Karel Hofman** z HK Varnsdorf (na snímku), správce oblasti Jetřichovice a Kyjov, tvůrce DiaShow - projektu „Krajiny I a II“.

Přejeme Ti k Tvým 35. narozeninám plno neopakovatelných chvil absolutního klidu a pohody nejen doma, ale i ve skalách a přírodě!

Ilona Škálková, CAO Děčín

Světový pohár v kvadriatlonu v Senci

První červnový víkend ve slovenském Senci, byl úspěšný pro **Ilonu Škálkovou** (na snímku) – RACING TEAM PENCO, jinak naší členku CAO Děčín.

Krásnou stříbrnou medaili, si vybojovala během na 20 km, 5 km jízdu v kajaku a 5 km na kole.

Ilono, moc blahopřejeme a přejeme hodně podobných úspěchů!

Lenka Chárová, CAO Děčín

VÝROČÍ

ČERVENEC 2004

- 1.7. Karel Krombholz, čestný člen ČHS
- 9.7. Jan Šmíd, CAO Děčín
- 10.7. Jaroslav Jeremy Dunovský, CAO Dc
- 14.7. Karel Hofman, HK Varnsdorf
- 23.7. Alena Vajska Vaisharová, CAO Děčín
- 27.7. Ivana Kubešová, CAO Děčín
- 29.7. Milan Uhde Cestr, CAO Děčín
- 31.7. Jaromír Pospíšil, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme - všechno nejlepší, hodně výjimečných přátel, lásku, štěstí, zdraví a hojnost všeho dobrého..

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 07/08 Dovolené, individuální akce, hory...
- 17.7. Skalní muž 2004. Akce pořádaná HO Český Ráj (při nepřízní počasí 24.7.). Bodovací soutěž: 1 pivo = 1/2 bodu, 1 cesta = 1 bod, min. 30 cest. Více na www.hruboskalsko.cz

- 6.-7.8. Prachovská 24 hodinovka. Horolezecká 24 hodinovka v Prachovských skalách. V případě nepřízně počasí se termín přesouvá o jeden víkend, bude-li pršet i ten, ruší se. Cílem je za 24 hod vylézt na co nejvíce vrcholů ve všech oblastech Prachova (zhruba).

V příštím čísle CAO News

- První zprávy z prázdninových cest a expedic
- Jindřiška Řeháková o „pozitivním myšlení“
- S Tepličáky si zalezeme v Ádru na Milence a Starostu
 - Další velká várka nových cest
 - Nezapomeneme na pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 4.8.2004!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Tak ještě telegraficky:

- Pavouk přelezl několik dalších „desítek“ v Labáku a také pracoval na nových cestách..
- S Říšou Litochlebem připravujeme pro lezce jednu malou anketku..
- S Korsiky se vrátila velká spokojená horda horolezců, včetně lezců od nás..
- Do Dolomit míří Špatenkovi a hned po nich Vaisharovi s Chárou..
- Na pořádné lezení se po měsících dřiny na stavbě chystají i Kudrna a Uhde..
- Matěj Holub pokračuje ve svém vědeckém výzkumu. Příště se dozvíme, co všechno už stihnul..
- Stará parta z CAO se chystá na hlavní letošní akci. Kromě lezení mají v plánu i nějakou čtyřtisícovku..
- Ilona Škállová absolvovala ošklivý pád při triatlonu v České Lípě. Vyřadila se tak z ME v Německu, kam se kvalifikovala z kvadráče na Slovensku, kde dojela druhá na Světovém poháru..
- Dvojice Kýsa & Buky spáchala několik pěkných cest na pravém břehu Labe. Neustále také tvoří v D.S..

PAMATUJ!

*Lezec, který nečetl CAO News, neví
co je bulvár :o)*

*Hodně sluníčka, hodně lásky a stále
suchou cestu...*

Za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR, POZOR!!

PŘÍŠTÍ SCHŮZKA JE PLÁNOVÁNA NA STŘEDU 4. SRPNA 2004 OD 18.00 HODIN, V NOVĚ VYBRANÉ RESTAURACI. V DOBĚ UZÁVĚRKY NEBYLO ZNÁMO O JAKOU OSVĚŽOVNU PŮJDE, TAKŽE SE VČAS INFORMUJ U KAMARÁDŮ NEBO PŘÍMO U MNE. SNAD SE VŠICHNI SHLEDÁME..

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!